

**Kullamaa
Keskkool**

Kullamaa Kõmu

Nr 72

Veebruar 2020

ÖÖKOOL Kullamaa Keskkoolis 30. jaanuaril

Mis mõttes öökool? Mida see tähendab? Mis ees ootab? Tuleb öösel kooli minna?

Puudub eelnev kogemus. PÕNEV?

Asja uurides selgub, et sel päeval hommikupoolikul tavaliselt koolitunde ei ole. Jess, saab kodus olla. Kooli tuleb minna alles õhtul kella 18:00-ks. Tundide asemel toimuvad mitmed harivad ja meelelahutuslikud töötoad, kus teadmisi omandatakse vabamalt vormis.

X klassi esimene tööuba – YFU. See on organisatsioon, mis tegeleb õpilaste vahetusprogrammidega. Tööuba viis läbi kooli endine õpilane Maarja Kask, kes on ise osale-

nud vahetusõpilasena Austrias. Maarja julgustas ja innustas meidki minema vahetusõpilaseks, mis annaks võimaluse avastada maailma, leida uusi sõpru ja kogeda sealset eluolu.

Oli huvitav! Pani mõtteid mõlgutama.

Teine tööuba oli RUUTU 10. Väga meeldis! Läbiviijateks kaks sõbralikku ja lahedat noormeest improteatrist. Selles töötoas sai panna ennast proovile ja kogeda esinemist. Oli hästi põnev ning tõestas, et õppimine saab olla lõbus.

Kolmandas töötoas ootasid meid räpparid. Üks nendest kooli endine õpilane ROR0. Sai kuulata ja vaadata räppimist. Päris lahe.

Viimane tööuba kandis nime ENL, mis tähendab Eesti Noor-

Ka pimeduses, vastu ööd, võib tarkust taga ajada.

teühenduse Liit. Selles töötas osalesid korraga 10. kl ja 9.kl. 10. klass pidi kehastuma kohaliku vallavolikogu liikmeteks ja aita leida kohaliku kooli noorte muredele ja probleemidele lahendusi. Kahjuks lõpplahendusteni ajapuudusel ei jõutud. Tööuba tõestas, et mõlemaid osapooli rahuldavaid lahendusi polegi nii lihtne leida.

Töötoad andsid võimaluse esinemiseks, oskusi eluks, julgust ja enesekindlust.

ÖÖKOOL oli väga meeldiv kogemus ja kinnitus sellele, et õppida saab ka nii.

Mattias Sassor (10. kl)

Improviseerimise tund. Foto kooli FB lehel.

Saame tuttavaks!

Pikk, alati stiilselt riides spordipoiss Henrik Priimägi pole kooliperlele märkamata jäänud.

Aga kust sa meile siia tulid? Kus sa varem olid?

Esimesed kaheksa klassi möödusid mul Noarootsi koolis, sealt edasi läksin Tallinna spordikooli, et tegeleda veelgi põhjalikumalt oma alaga, milleks on vehklemine. Siis aga otsustasin vahetada linnaelu maaelu vastu tagasi. Siin Kullamaal on ka kergem ühendada õppimist ja spordi tegemist.

Mis su lemmikained olid põhikoolis? Peale kehalise kasvatususe loomulikult?

Kehaline kasvatus ei ole tund, mida ma peaks oma lemmiktunniks, sest see on algusest peale olnud üks lahutamatu osa minust. Siin ei ole sellist küsimust, kas meeldib või ei meeldi, see on minu töö. Aga teistest ainetest meeldivad mulle ajalugu ja bioloogia.

Kas vehklemine tuli sinu juurde kohe I. klassist alates?

Ei, alguses tegelesin saalihokiga. Mingil ajal olime oma tiimiga isegi Lääne-Eesti meistrid. Väiksenä mängisin ka lauatennist. Isaga oleme omavahel sageli lauatennises võistelnud, et kumb võidab. Olen pidanud kaotustega leppima.

Kuidas sa ikkagi vehklemise enda jaoks avastasid?

Olin umbes 9 või 10, kui tekkis huvi vehklemise vastu. Haapsalus olid trennid ja seal ma siis käisin. Kaudu ma aga ei saanudki käia, sest mu treener Ardo Lehis läks ära ja siis läksin ka mina sealt trennist ära. Väga kauaks ma vehklemisest eemale ei jäänud, tänu ühele tüdrukule. Mu klassiõde tahtis väga vehklemise trenni minna, aga üksinda ei julgenud, ja kuna ta teadis, et mina olen selle

alaga veidi tegelema, siis kutsus ta mind kaasa. Ega ma alguses vedu ei võtnud, aga ta ikka moosis mu ära ja nii ma läksingi siis tagasi Haapsalusse vehklemistrenni.

Tänu klassiõele.

Nii võib öelda küll. Oleme sellest isegi hiljem rääkinud, ka tema tegeleb edasi vehklemisega. Kohtume vahel võistlustel.

Oled läbi ja lõhki spordipoiss. Ilmselt tänu sportlikule perele.

Absoluutselt. Isa on mul terve elu sporti teinud, mängis aastaid Eesti koondises võrkpalli. Ema mängis ka nooremana võrkpalli

Mis sulle vehklemise kui spordiala juures meeldib?

Meeldib see, et kogu aeg peab peaga mõtlema. Ei ole võimalik ühtegi punkti saada nii, et lihtsalt vehid epeega. Aju töötab kogu aeg, taktika muutub sekunditega. Mulle on kogu aeg meeldinud spordi juures see olukord, et peab mõtlema. Näiteks, väiksenä ei saanud ma kehalise tunnis kuidagi korvpalli vabaviskeid teha. Mind hakkas huvitama, milles asi võiks olla ja kuidas ennast arendada. Vaatasin YouTube'ist, kuidas professionaalid seda teevad ja peale tunde proovisin järele, muudkui loopisin palli korvi poole kuni sain tehnika kätte.

Kirjelda veidi oma elukorraldust. Kuidas sa oled leidnud tasakaalu õppimise ja professionaalse sporditegemise vahel?

se vahel?

Treeningud on mul 5 korda nädalas Haapsalus treener Peeter Turnau juhendamisel. Peale tunde sõidan kohe Haapsalusse, kas bussiga või isa viib. Tagasi jõuan umbes 21 kuni 23.00. Õpin öösiti. Ja ma ei ütleks, et see on probleem minu jaoks. Olen sellise eluviisiga harjunud. Ma ei kurda. Asja teeb talutavamaks muidugi ka see, et õpetajad on siin koolis väga positiivsed.

Seda on rõõm kuulda. Olen sinuga nõus, et kui õpetajad suhtuvad õpilasesse positiiv-

Erafoto, H.P.

selt, siis lahenevad keerukad olukorrad palju kergemini. Ja mitte ainult sportlaste puhul.

Kui suured saavutused sul vehklemises on juba kätte võidetud?

Olen Eestis oma vanuseklassis võitnud mitmeid võistlusi, turniire ja etappe. Olin Eesti meister aastal 2017 oma vanuseklassis. Praegu olen Euroopa esinumber kadettide vanuseklassis ning juunioride Eesti MV hõbe.

Kuidas see vanuse järgi jagunemine teil täpsemalt käib?

Praegu olen kadettides, enne olin C-klassis, edasi tuleb juuniori klass (3 a) ja siis juba täiskasvanute klass.

Kas sa unistad kunagi näiteks olümpiamängudele pääsemisest?

Olümpia on hästi vana ja pidulik sportlaste võistlus, see on kahtlemata auväärne sündmus. Aga minu jaoks on tiitel number üks—maailmameister. →

“Siin ei ole sellist küsimust, kas meeldib või ei, see on minu töö”

Kuidas saada maailmameistriks?

Vot, kuidas saada? Ma arvan, et maksimaalselt trenni tegemine ei ole siin võtmeküsimus. Tähtis on olla vaimselt valmis. Mina olen niimoodi asjast aru saanud. Kõik need sportlased, kes võitlevad maailmameistrivõistlustel, on tipppegijad, aga lõppkokkuvõttes võidab see, kellel tuleb just sellel ühelainsal päeval sooritus välja. Kõik on aastaid trenni teinud medali nimel, aga võidab see, kes on sellel otsustaval päeval vaimselt tugevam.

Ei tohi närvi minna?

Õnneks ma olen rahulik inimene, isegi kaotades. Ma olen üldiselt optimist, ma usun alati, et järgmisel korral saab paremini teha. Ja iga kaotus on ka väärtuslik kogemus.

Mulle tundub, et sa oled üks pikimaid vehklejaid maailmas. Tuleb see kuidagi ka kasuks sellel spordialal?

Kas see kasuks tuleb, ei oska öelda, põhiline on, et oleks kiirust. Maailmas on kindlasti minust pikemaid vehklejaid, aga Eestis olen vist jah kõige pikem (1.98), vähemalt mulle tundub nii, pole endast pikemaga võistlema sattunud.

Keda sa tuntud vehklejatest hindad?

Novosjolov on võimas vehkleja, ta on tulnud kahel korral maailmameistriks. Tema on küll autoriteet minu jaoks. Kaabermaa on samuti väga hea vehkleja. Olen nende mõlemaga trennis vehelnud.

Ma arvan, et meil oleks siin õige tutvustada lugejatele mõningaid mõisteid. Millega te seal torkate? See pole ei mõök ega oda, mis selle relva nimi on?

Mina tegelen epeega, st et torgata võib põhimõtteliselt igale poole, ja relvaks on epee (torkerelv). Minul on praegu 4 relva pidevalt kasutuses. On olemas ka selline võistlusala nagu florett, st et ainult rindkeresse võib torgata, ja relvaks on espadron (löögirelv).

Vehkleja küljes on schnurr (see pikk juhe), mis on ühendatud aparaadiga ja iga torke järel süttib tuli. Võidu annab max 5 torget,

© Vehklemisklubi Tallinna Mõök

nii on see alaliigis e tabelis. Edasi tuleb juba 15 torget saavutada. Ja kõiki alati huvitab, kas need torked on ka valusad. Ei ole. Torked on küll kiired ja tugevad, nii et pärast on kehal sinikad lausa, aga ma ei ütleks, et sa valu jõuad tunda. Endast vanematega veheldes olen saanud valu tunda küll.

Millised võistlused sul nüüd varsti ees seisavad?

Veebruaris on juunioride maailma karikaetapp Belgradis, Serbias. Seejärel kohe Euroopa meistri-võistlused Poreč'is, Horvaatias. Aprillis on maailma meistri-võistlused Salt Lake City's, Ameerikas.

Kas vehklemine on kallis hobi?

Kindlasti. Aga kuna mul on vajalikud kategooriad täidetud, siis väga palju aitavad ka sponsorid. Sellegipoolest tuleb endal teha ikkagi palju kulutusi, aga nii see spordis juba kord on.

Räägime lõpetuseks veel pe-rest ja koolist Kas su õed ka tegelevad vehklemisega?

Reneti (7. kl) korra proovis, aga see ei pakkunud talle nii suurt huvi kui laulmine. Laulmises on ta tipppegija. Teine õde Mirtel on alles liiga väike (1. kl), alles otsib oma huviala. Hetkel tahaks ta kitarriga mängida.

Kellelt sa oma stiili ja kombes oled pärinud?

Minu jaoks on alati väga tähtis olnud viisakas käitumine ja inimestest lugu pidamine. Olen lapsest saadik kõrvalt jälginud oma vanaisa ja vanavanaisa ja nende nn vanakooli stiil (triiksärk, portfell) on mulle sobinud ja meele järele olnud siiani. Arvan, et see, millised me oleme, tuleb ikka kodust kaasa.

Oled sa oma klassiga ka jõudnud juba sulanduda?

Arvan küll. Sattusin heasse klassi. Saan olla mina ise. Igaüks on siin selline nagu ise tahab, ja see ongi hea.

Aitäh, et aega leidsid. Loodan, et Kullamaa Keskkool saab ükskord hõisata, et meil on maailmameister vehklemises.

(Intervjueeris H. Mäe)

Vehklemisklubi Tallinna Mõök

Meie aken maailma on avatud

Alates sügisest 2019 õpib meie koolis Ukraina tüdruk Dasha Cheredaiko. Kindlasti on paljud teda ja ta õpetajat, Klara Altmetsa, vahetunnis märganud, mõned õpilased on temaga isegi koos ühes ja samas tunnis õppinud. Uudishimulik Kelli Nurm (10.kl) võttis vaevaks uurida, kuidas Dashale siin meeldib, ning kuidas õpetaja Klara oma õpilase edusammudega rahul on.

H. Mäe foto: Klara Altmets ja Dasha Cheredaiko

Õpetaja Klara, millal Te saite pakkumise olla eraõpetaja ühele Ukraina tüdrukule? Kas olite kohe nõus?

Ma sain sellest teada novembri alguses ja muidugi olin ma kohe nõus.

Kas tundsite ka suurt ärevust enne oma õpilasega kohtumist?

Ärevust ei olnud, küll aga tundsin suurt põnevust, sest me ju ei tundnud üksteist varem.

Kas on raske olla õpetaja? Millised probleemid on ette tulnud?

Ühele lapsele pole väga raske tunde anda, eriti kui laps on töökas ja andekas. Vahepeal on küll mõni ülesanne nipiga, aga üldiselt juhtub harva, et Dasha ei saa aru.

Kui kiiresti õppis Dasha esimesi sõnu eesti keeles ütlema?

Dasha ei teadnud alguses mitte ühtegi sõna eesti keeles, nüüdseks oskab ta juba väga hästi eesti keelt rääkida, ma palun tal palju asju teha ja räägin temaga eesti keeles. Vahel vahetundide ajal räägime ka Ukraina keeles.

Kas teil on juba ka mingeid traditsioone välja kujunenud, mida te koos teete?

Me oleme teineteise juures külas lõunasöökiel käinud, käsitöömajas oleme koos käinud, mängime palju lauamänge ja tutvustan tervele ta perele Eesti kultuuri.

Dasha, kuidas sulle meie kool meeldib?

Mulle väga meeldib, lapsed on toredad ja õpetajad head, mulle väga-väga meeldib eesti keel, söökla toit maitseb ka väga.

Ja kuidas sulle meeldib Eestis?

Eesti on ilus maa ja eesti keel on ilus keel.

Kas siia päriks ei tahaks jääda?

Tahaks küll, aga see pole nii lihtne. Käin selle klassi lõpuni, suvel sõidame Ukrainasse tagasi.

Õpetaja Klara, kas Te annate ka koduseid ülesandeid ja panete hindideid?

Ei anna, mõnikord palun tal sõnu kodus õppida, aga ta õpib nagunii iseseisvalt väga palju kodus. Panen ainult häid hindideid, sest Dasha õpib väga tublisti.

Kas te annate mõnes klassis ka tunde?

Ukraina on pindalalt 45. riik maailmas ja suurim tervikuna Ida-Euroopas asuv riik. Pealinn on Kiiev. Ukraina iseseisvus 24. augustil 1991. Rahvaarv on peaaegu 43 miljonit.

Ukraina lipp ja asukoht kaardil

Ei, ainult Dashale.

Milllega tegelevad Dasha vanemad?

Nad on lambatalitajad. Aga neil on mõlemal ka kõrgharidus.

Õpetaja Klara, mida te kokkuvõtteks arvate õpetajatööst, meie koolist, õpilastest?

Õpetaja töö üldiselt on kindlasti raske, kui sul on klass täis lapsi. Õpetajad peavad kogu aeg valvel olema ja mõtlema välja erinevaid tegevusi, käed rüpes istumine ei tule kõne allagi. Meie kool on energiat täis ja kolleegid ning lapsed on väga toredad. Kogu aeg toimub midagi, mis on väga tore.

Mina sain veel teada, et Dasha õpib kahes koolis. Ta ei käi reedeti koolis, sest tal on kodus interneti õpe. Meie koolis käib ta teises klassis, aga Ukraina Spola erakoolis käib ta neljandas klassis. Ta oskab matemaatilisi kujundeid väga hästi ja räägib eesti keelt nii selgelt, arvestades et ta on ainult 3kuud seda keelt õppinud. Samuti igatseb ta oma Ukraina sõpru, vanavanemaid, tädiipoega ja oma koerakest, kes on Ukrainas.

Kelli Nurm (10. kl)